

Shabbat Va-eira

1st January 2022/28 Tevet 5782

Blessing for Sh'vat

TORAH PORTION

Exodus 6:2-13

(2) God spoke to Moses and said to him, "I am Adonai. (3) I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name יהוה. (4) I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners. (5) I have now heard the moaning of the Israelites because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant. (6) Say, therefore, to the Israelite people: I am Adonai. I will free you from the labors of the Egyptians and deliver you from their bondage. I will redeem you with an outstretched arm and through extraordinary chastisements. (7) And I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I,

שמות ו' :ב'-י"ג

(ב) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : (ג) וַאֲזַא אֶל־
אֲבֹרָהֶם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל
שְׁדָי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם :
(ד) וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִל אֲתֶם
לְתַת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ
מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ : (ה) וְגַם
אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבֹדִים אֲתֶם וְאֶזְכֹּר
אֶת־בְּרִיתִי : (ו) לָכֵן אֹמַר לְבָנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
אֶתְכֶם מִעֲבַדְתֶּם וְגִאֲלֵתִי אֶתְכֶם
בְּזְרוּעַ נְטוּלָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים : (ז)
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִלְעָם וְהִיִּיתִי
לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה

Adonai, am your God who freed you from the labors of the Egyptians. (8) I will bring you into the land which I swore to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you for a possession, I Adonai.” (9) But when Moses told this to the Israelites, they would not listen to Moses, their spirits crushed by cruel bondage. (10) Adonai spoke to Moses, saying, (11) “Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites depart from his land.” (12) But Moses appealed to Adonai, saying, “The Israelites would not listen to me; how then should Pharaoh heed me, a man of impeded speech!” (13) So Adonai spoke to both Moses and Aaron in regard to the Israelites and Pharaoh king of Egypt, instructing them to deliver the Israelites from the land of Egypt.

אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת
 סְבִלוֹת מִצְרַיִם: (ח) וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־
 יְדֵי לְתַת אֶתְּהָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֶתְּהָ לְכֶם מוֹרָשָׁה
 אֲנִי יְהוָה: (ט) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּן אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
 מִקְּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה: {פ}
 (י) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 (יא) בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: (יב)
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֲוֹ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וַאֲיִדָּה
 יִשְׁמְעֵנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עֶרְל
 שְׁפֹתַיִם: {פ}
 (יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אַהֲרֹן וַיְצַוֵם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־
 פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: {ס}

HAFTARAH PORTION

Ezekiel 20:2-12

(2) And the word of Adonai came to me: (3) O mortal, speak to the elders of Israel and say to them: Thus said the Eternal One, GOD: Have you come to inquire of Me? As I live, I will not respond to your inquiry— declares the Eternal One, GOD.

(4) Arraign, arraign them, O mortal!^a Declare to them the abhorrent deeds of their fathers.

(5) Say to them: Thus said the Eternal One, GOD:

On the day that I chose Israel, I gave My oath^b to the stock of the House of Jacob; when I made Myself known to them in the land of Egypt, I gave my oath to them. When I said, “I Adonai am your God,” (6) that same day I swore to them to take them out of the land of Egypt into a land flowing with milk and honey, a land which I had sought out for them, the fairest of all lands. (7) I also said to them: Cast away, every one of you, the detestable things that you are drawn to,^c and do not defile yourselves with the fetishes of Egypt—I Adonai am your God. (8) But they defied Me

יחזקאל כ': ב'–י"ב

(ב) ויהי דברי ה' אלי לאמר: (ג)

בן־אדם דבר את־זקני ישראל

ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה

הלדרש אתי אתם באים חי־אני

אם־אדרש לכם נאם אדני יהוה:

(ד) התשפט אתם התשפוט בן־אדם

את־תועבת אבותם הודיעם: (ה)

ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה

ביום בחרתי בישראל ואשא ידי

לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ

מצרים ואשא ידי להם לאמר אני

יהוה אלהיכם: (ו) ביום ההוא

נשאתי ידל להם להוציאם מארץ

מצרים אל־ארץ אשר־תרתתי להם

זבת חלב ודבש צבי היא לכל־

הארצות: (ז) ואמר אליהם איש

שקוצי עיניו השליכו ובגלולתי

מצרים אל־תטמאו אני יהוה

אלהיכם: (ח) וימרובי ולא אבו

לשמע אלי איש את־שקוצי עיניהם

and refused to listen to Me. They did not cast away the detestable things they were drawn to, nor did they give up the fetishes of Egypt. Then I resolved to pour out My fury upon them, to vent all My anger upon them there, in the land of Egypt. (9) But I acted for the sake of My name, that it might not be profaned in the sight of the nations among whom they were. For it was before their eyes that I had made Myself known to Israel to bring them out of the land of Egypt. (10) I brought them out of the land of Egypt and I led them into the wilderness. (11) I gave them My laws and taught them My rules, by the pursuit of which a man shall live. (12) Moreover, I gave them My sabbaths to serve as a sign between Me and them, that they might know that it is I Adonai who sanctify them.

לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא
 עָזְבוּ וְאָמַר לְשֹׁפֵד חֲמַתִּי עָלֵיהֶם
 לְכֹלֹת אֲפִלְ בָּהֶם בְּתוֹד אֶרֶץ
 מִצְרַיִם : (ט) וְאֶעֱשֶׂ לְמַעַן שְׁמִי
 לְבִלְתִּי הַחֵל לְעֵינַי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה
 בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֵלֵיהֶם
 לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
 (י) וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲבִאֵם
 אֶל־הַמִּדְבָּר : (יא) וְאֶתֶּן לָהֶם אֶת־
 חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הַזֹּדֵעֹתַי אוֹתָם
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם :
 (יב) וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נִתַּתִּי לָהֶם
 לְהִיּוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי
 אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם :